

Sygn. akt: I C 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Waclaw
Protokolant:	sekr. sądowy sekr. sąd. Edyta Smolińska-Kasza

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. G., B. G.**

przeciwko (...) S.A. w G. Oddziałowi w O.

o nakazanie

I. oddała powództwo

II. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 3617,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 91/15 UZASADNIENIE

Powodowie (...) wnieśli o nakazanie pozwanej przywrócenia stanu zgodnego z prawem poprzez przebudowę przechodzącej przez opisaną w pozwie działkę powodów linii energetycznej pozwanego (w wariantach i w sposób szczegółowo opisany w pozwie) wraz z jednoczesnym zasądzeniem na rzecz powodów kwoty 27 000,- zł z tytułu bezumownego korzystania z działki.

W uzasadnieniu swego żądania powodowie wskazali, iż na podstawie umowy z dnia 8 maja 2013 r. stali się właścicielami działki nr. (...)położonej w Gminie S., przez którą to działkę przebiega linia napowietrzna pozwanego, a także umiejscowiona jest szafka kablowo-pomiarowa.

W związku z tym z użytkownika wyłączona jest część działki powodów, co po myśli art. 222 § 2 kc oraz art. 224 § 2 w zw, z art. 225 kc roszczenia powodów czyni uzasadnionymi.

Pismem z dnia 5 11 2014 r. powodowie cofnęli skutecznie powództwo odnośnie do zapłaty co skutkowało umorzeniem postępowania w zakresie tego żądania bez orzeczenia o kosztach procesu w tym zakresie.

Jednocześnie w postanowieniu umarzającym częściowo postępowanie Sąd Rejonowy w Olsztynie sprawdzwszy wartość przedmiotu sporu w zakresie żądania nakazania przebudowy, ustalił ją na kwotę 77 951,- zł i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu. (k. 83,85)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) SA Oddział w O. wniósł o oddalenie powództwa i jednocześnie o zawieszenie postępowania.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał w pierwszej kolejności, iż równolegle pomiędzy stronami toczy się postępowanie o ustanowienie służebności przesyłu, co w przypadku korzystnego orzeczenia dla pozwanego, skutkować będzie po stronie pozwanej tytułem prawnym do utrzymywania i korzystania z urządzeń.

Jednocześnie podniósł szereg innych zarzutów na poparcie swego stanowiska. (k.109)

Po zawieszeniu postępowania i jego podjęciu pismem z dnia 11 stycznia 2016 r. powodowie cofnęli powództwo bez zrzeczenia się roszczenia, wnosząc jednocześnie o umorzenie postępowania, odwołanie rozprawy i odstąpienie od obciążania kosztami procesu na rzecz strony przeciwnej, co uczynili bez zrzeczenia się roszczenia. (k. 258)

Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016 r. pełnomocnik pozwanego wobec treści pisma i zawartego w nim stanowiska powodów, nie udzielił zgody na cofnięcie powództwa, wnosząc o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu w pełnej wysokości. (k.269- 269 v)

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i jako takie w ostatecznym jego kształcie (tj. po częściowym umorzeniu) podlegało oddaleniu w całości.

W pierwszej przy tym kolejności należało odnieść się do skuteczności cofnięcia pozwu w kontekście zawartego w nim wniosku o umorzenie postępowania, bowiem to warunkowało wyrokowanie w sprawie jako takie, bądź jego procesową niemożność.

Jak wynika z treści pisma cofającego powództwo, cofnięcie to nastąpiło jednoznacznie bez zrzeczenia się roszczenia, co w świetle art. 203 kpc uzależniało skuteczność cofnięcia żądania od zezwolenia strony pozwanej, która z uwagi na stanowisko strony przeciwnej zgody na cofnięcie nie udzieliła, wnosząc o merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Wobec takiego stanowiska pozwanego Sąd zatem uznał, iż w zaistniałym stanie procesowym sprawy jedyną formą orzeczenia końcowego mógł być wyrok.

Sąd przy tym nie uwzględnił wniosku o „odwołanie rozprawy”, bowiem nie tylko nie było przyczyn dla zdjęcia sprawy z wokandy, lecz także nie było przyczyn dla odroczenia rozprawy, a to z uwagi na treść art. 214 kpc.

Przechodząc do merytorycznej oceny żądania, a Sąd uznał, iż w zaistniałym stanie rzeczy sprawa w sposób oczywisty dojrzała do ostatecznego rozstrzygnięcia i nie zachodzi potrzeba prowadzenia dalszego postępowania dowodowego wobec bezspornych w sprawie okoliczności.

Pozwany bowiem, co stanowi okoliczność znaną sądowi z urzędu (k. 262) – i przez strony niekwestionowaną - uzyskał tytuł prawny do korzystania z nieruchomości powodów w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu i w tym zakresie, który pokrywa się z żądaniem nakazania uzyskał tytuł do tego, czego zaniechania strona powodowa domagała się pozwem.

Ową sytuację prawną pozwanego potwierdza zresztą dobitnie fakt cofnięcia powództwa przez stronę powodową.

Stąd powództwo jako oczywiście bezzasadne podlegało oddaleniu. (pkt I wyroku)

Odrębnego natomiast omówienia wymagały koszty procesu, które w ocenie Sądu należą się pozwanej - wbrew stanowisku powodów- w pełnej wysokości.

Przed wszystkim wskazać należy, iż pozwana wygrała proces o nakazanie i podobnie, w świetle poczynionych wyżej rozważań, należało potraktować koszty dotyczące częściowego umorzenia postępowania, co szerszego uzasadnienia z przyczyn oczywistych nie wymaga.

Odnosząc się zaś do wniosku o odstąpienie od obciążenia kosztami – tu wskazać należy, iż w sprawie nie zaszła żadna ze szczególnych okoliczności w rozumieniu art. 102 kpc.

Przepis art. 102 k.p.c. jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. (por. wyrok s. apel. w Białymstoku z dnia 27 05 2015 r. - I ACa 107 /15

(LEX nr 1745541).

W szczególności nie sposób uznać, by powodowie mogli być w toku postępowania w sposób uzasadniony przekonani o słuszności swego żądania, skoro konsekwentnie oponowali wnioskowi o zawieszenie postępowania, zajmując negatywne stanowisko co do uzależnienia wyniku postępowania niniejszego od postępowania innego dotyczącego zasiedzenia służebności.

Mieli też od początku świadomość procesowych skutków tego postępowania, zatem wszczęli oni i kontynuowali niniejsze postępowanie na własne procesowe ryzyko z wszelkimi tego konsekwencjami, w tym skutkami kosztowymi.

Co więcej, czynili to będąc reprezentowanymi przez profesjonalnego pełnomocnika.

Nie sposób zaś uznać, by za zastosowaniem przepisu art. 102 kpc miałyby przemawiać sytuacja majątkowa powodów, co z przyczyn oczywistych nie wymaga uzasadnienia i zresztą ta ostatnia okoliczność nie była przez stronę powodową podnoszona.

Tym samym wynagrodzenie pełnomocnika należało się w pełnej wysokości o czym to po myśli art. 98 i 108 kpc w zw. z 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu należało orzec jak w pkt II wyroku.